

— I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at man for at blive godkendt til udbudsproceduren skulle opfylde de betingelser om teknisk kapacitet, der er omfattet af udbuddets punkt II.2.3, og som bestod i, at tilbudsgiverne for ikke at blive udelukket direkte skulle have etableret mindst to kraftvarmeanlæg med en indgangseffekt på mindst 8 MW. Tilslagsmodtageren skulle have været udelukket, eftersom denne ikke opfyldte de pågældende minimumskrav, der er fastsat i udbudslovgivningen.

Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 149 i forordning nr. 1268/2012, tilsidesættelse af artikel 113 i forordning nr. 966/2012, tilsidesættelse af direktiv 2004/18/EF⁽³⁾ (39. betragtning) samt det forhold, at der i den foreliggende sag er blevet begået magtfordrejning.

— I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at tildelingen af kontrakten er ulovlig, for så vidt som det ikke var berettiget, at tilslagsmodtageren opnåede det antal point, som denne blev tildelt, eftersom bedømmelsen af det tekniske tilbud på grundlag af de kriterier, som Kommissionen har fastsat, skal støttes på anlæggets effektive resultater og ikke på tilbudsgiverens ensidige erklæring. Det følger heraf, at gennemsigtigheden og ligebehandlingen af konkurrenterne er blevet krænkede under udbudsproceduren.

Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 112 i forordning nr. 966/2012, tilsidesættelse af princippet om tilbuddenes hemmeligholdelse, jf. artikel 111 i forordning nr. 966/2012, tilsidesættelse af artikel 157 og 159 i forordning nr. 1268/2012 samt det forhold, at der er blevet begået magtfordrejning i den foreliggende sag.

— I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at udbudsproceduren for tildelingen af kontrakten fandt sted på et enkelt møde, hvorunder der blev foretaget en samtidig undersøgelse af de administrative dokumenter, der var nødvendige for deltagelsen i udbudsproceduren samt af det tekniske tilbud og det økonomiske tilbud. Denne fremgangsmåde er i strid med princippet om hemmeligholdelse og med princippet om tilbuddenes adskillelse.

Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, tilsidesættelse af artikel 15 og 298 TEUF, tilsidesættelse af artikel 102 i forordning nr. 966/2012, tilsidesættelse af artikel 6 i direktiv 2004/18 samt det forhold, at der er blevet begået magtfordrejning i den foreliggende sag.

— I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen i forlængelse af den beslutning, hvorved det afgivne tilbud blev afvist, alene meddelte de point, der blev tildelt, dernæst ulovligt afviste at give aktindsigt i de udbedte dokumenter, inklusive efter den af sagsøgeren i overensstemmelse med artikel 7 ff. i forordning 1049/2001⁽⁴⁾ fornyede begæring.

Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af principperne om ligebehandling og gennemsigtighed, tilsidesættelse af artikel 157 og 158 i forordning nr. 1268/2012 samt det forhold, at der er blevet begået magtfordrejning i den foreliggende sag.

— I denne forbindelse har sagsøgeren gjort gældende, at den manglende udlevering af en kopi af referaterne af udbudsprocedurerne og af beslutningen om den endelige tildeling i strid med artikel 157 i forordning nr. 1268/2012 forhindrede sagsøgeren i at få kendskab til de forudsætninger, der følger af disse bestemmelser.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 3. juni 2014 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-384/14)

(2014/C 235/43)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato B. Tidore og G. Palmieri, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse nr. K(2014) 2008 af 4. april 2014, meddelt den 7. april 2014, om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne, og nærmere bestemt Italien, har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), »Garantisektionen«, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af de fællesskabsretlige principper og utilstrækkelig sagsoplysning.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har foretaget en finansiell korrektion ud fra antagelsen om visse mangler, som er fundet ved kontrollen på stedet, der er foretaget i regionerne Lazio og Abruzzo. Sagsøgeren har bestridt, at resultaterne fra denne kontrol kan udvides til andre end de undersøgte regioner, og at korrektionen kan opgøres til 5 %, eftersom virkeligheden i de forskellige italienske regioner er meget forskellig og under alle omstændigheder er omfattet af et enkelt operativt program (AGEA).

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 43 og 48 i forordning nr. 1782/2003 ⁽¹⁾.

— Kommissionen har i sin egen afgørelse foreholdt den italienske stat en urigtig anvendelse af lovgivningen vedrørende særrettigheder, idet den har fastslået, at der er opstået en risiko for fonden. Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 43 og 48 i forordning nr. 1782/2003 ikke fastsætter konkrete regler for fordelingen af særrettighederne for de af Kommissionen undersøgte tilfælde, og at den i Italien anvendte metode ikke alene er helt i overensstemmelse med nævnte regler, men heller ikke i sig selv udgør en risiko for fonden.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af de almindelige principper vedrørende finansiell korrektion og vedrørende overholdelsen af anerkendelseskriterierne samt en utilstrækkelig begrundelse.

— Kommissionen har i sin afgørelse foretaget en korrektion vedrørende visse operative mangler, der kan tilskrives ARBEA, for hvis operative program anerkendelsen er blevet tilbagekaldt ved myndighedernes anordning af 12. maj 2010 og med virkning fra den 16. oktober 2010, hvor ARBEA's beføjelser blev overtaget af AGEA. Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens fremgangsmåde, som i 2010 udvidede den korrektion, der allerede var foretaget for regnskabsårene 2007-2009, idet den antog, at de allerede fastslåede risici fortsatte, og vedtog den samme procentsats. Sagsøgeren har endvidere anfægtet anvendelsen af korrektionen for den mellemliggende periode fra tilbagekaldelsen af anerkendelsen til AGEA's overtagelse af funktionerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Rettens kendelse af 14. maj 2014 — Seatech International m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-500/13) ⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 377 af 21.12.2013.